

mulige andre måder, virker det som en håb at ville indføre en såkaldt bagatelgrænse på 5.000 kr. I hvilke andre faggrupper vil en reduktion af den størrelsesorden blive accepteret?

I stedet vil kulturministeren indføre en ny vækstpulje på 2 mio. kr., og det er da glimrende. Men sammenholdt med, at der er sparet ca. 15 mio. kr. på biblioteksafgiften i år, når man fraregner de 10 mio. kr., kulturministeren alligevel fik op af lommen, er en vækstpulje på 2 mio. kr. jo ikke just nogen herregård, og hvordan stemmer den nye vækstpulje overens med besparelserne på Statens Kunstfond og det kommende kunstråd, der også fremover skal tilgodese litteraturen?

I øvrigt må vi holde fast i, at biblioteksafgiften er en kompensationsordning for forfatterne. Der er ingen grund til at reducere biblioteksafgiften til en bevidstløs kulturstøtteordning præget af pengekasseautomatik uden prioritering, som kulturministeren kalder det i dag i Jyllands-Posten. Forfatterne har leveret værker, som de stiller til rådighed, og det skal vi selvfølgelig betale dem for. Det kan betale sig at udvikle den danske litteratur, og det gør vi bedst ved at støtte kunstnerne direkte.

Selv om det er kulturministerens intention, mener Det Radikale Venstre ikke, at regeringens politik vil resultere i en masse kunstneriske sommerfugle, der kan flyve frit og kaste støv og unikke oplevelser over det danske kulturliv, som kulturministeren så poetisk udtrykker det. De frie markedskræfter frisætter ikke de danske forfattere, for hvis det var så nemt at tjene penge på at skrive, havde de nok gjort det for længst.

Keld Albrechtsen (EL):

Regeringspartierne har fremsat et forslag til vedtagelse, og i debatten under den foregående forespørgsel var jeg inde på, at det faktisk er en uskik, at man fremsætter forslag til vedtagelse, der sprogligt set indeholder en ikke retvisende beskrivelse af virkeligheden. Man omskriver og indpakker virkeligheden i et sprog, som rent faktisk ikke dækker det realitetsindhold, man beslutter. Det er en meget uheldig form for lovgivningsproces, man bygger op, når tingene betyder noget andet end det, det virkelig drejer sig om, og det er faktisk tilfældet her.

Der står i forslaget til vedtagelse, at man fortsat vil sikre forfatterne og litteraturen de bedst mulige vilkår, og det er jo simpelt hen ikke rigtigt. Man kan diskutere holdningen til den nedskæring, der finder sted, man kan diskutere, om

5.000-kr.-indtægten skal fjernes, men man kan da ikke påstå, at man fortsat vil sikre de bedst mulige vilkår. Hvis det gælder om at sikre de bedst mulige vilkår, kan det jo ikke rumme en forringelse.

Kl. 16.40

Derfor er det forslag til vedtagelse, som man fremsætter, faktisk forkert formuleret i sit indhold. Det betyder noget andet end det, der sker i virkeligheden, så jeg vil gerne appellere til ordførerne fra Venstre og De Konservative om at holde op med at formulere tingene på den måde og gå over til at kalde en spade for en spade. Når man har gennemført en nedskæring, bør man skrive i forslaget: Vi har vedtaget en nedskæring – ja, hr. Jens Rohde har grund til at lytte godt efter, for én ting er politiske uenigheder, men noget andet er denne sprogforurening, som Venstre og De Konservative har indført som lovgivningsmetode.

Man skal bemærke, at forslaget til vedtagelse i teksten nævner selve værdien af det danske sprog. Det er et forslag til vedtagelse, som bygger på værdien af det danske sprog, og så forurener den samme vedtagelse samme sprog. Det er faktisk meget uheldigt og pinligt.

Så vil jeg sige med hensyn til sagen, som der jo allerede er sagt utrolig meget om under denne debat: Vi synes, at holdningen til bogen, holdningen til litteraturen er en meget fundamental del af det samlede kultursyn, og man kan næsten ikke forestille sig noget mere negativt end en ny regering, der kommer til og som sin første opgave ser som et mål at forringe vilkårene for litteraturen og især for den nye litteratur, for dem, der tager fat, som f.eks. de unge, som gerne vil i gang med at skrive, og som nu bliver ramt af det her.

Man kan dårligt forestille sig et mere negativt signal. Det er jo ikke mange penge, det drejer sig om for samfundet, det er faktisk utrolig få penge, men ved at fjerne de penge gør man utrolig stor skade, og det er på det nærmeste ubegribeligt, at man har bevæget sig ud i det fra regeringspartiernes side.

Det er sikkert frugtesløst, men jeg vil endnu en gang appellere til Venstre og De Konservative om dog at overveje betimeligheden af denne nedskæring og overveje, om man ikke sammen med forfatterne kunne aftale en genopretning. De 2 mio. kr., man har vedtaget at betale i aflad, forslår jo som en vis herre et vist sted. De løser jo ikke problemet.